

πρὸς μου, ἐμπρὸς εἰς τὸν υἱόν μου . . . Τὰ βλέπεις
τώρα ; . . .

ΘΕΟΔΩΡΑ

Λοιπὸν ; Λέγε ! τί ;

ΜΕΡΣΕΔΗ

Τὸ εἶπε καθαρά ! Καὶ μὲ λόγια ἐξημμένα ὠρί-
ζετο ὅτι διὰ σέ θά ἔδιδε καὶ τὴν ζωὴν, καὶ τὴν τι-
μὴν, καὶ τὴν συνείδησιν, καὶ τὴν φυγὴν του ! Καὶ
ὅταν ἦλθες, ἔγεινε πράσινος, καὶ μόλις καὶ μετὰ
βίας τὸν ἔπεισα νὰ ᾤκησῃ μέσα ἐκεῖ. Καὶ τρέμω
ἀκόμη μὴ τὸν ἰδῇ ὁ Σεβῆρος καὶ τὸν κυριεύσῃ ὁ
θυμὸς ! — Λοιπὸν, τί λέγεις ;

ΘΕΟΔΩΡΑ, (ἀφοῦ ἤκουσε τὰ λεχθέντα μὲ αἶσθημα ἀνά-
μικτον ἐκπλήξεως, τρόμου καὶ ἐνδιαφέροντος).

Θεέ μου ! Εἶναι δυνατόν ! Κ' ἐγὼ νὰ αἰσθάνω-
μαι δι' αὐτὸν τόσον . . . Κ' ἐγὼ μὲ φιλίαν τόσον
εἰλικρινῇ ! . . .

ΜΕΡΣΕΔΗ

Πάλιν τὰ δάκρυα ;

ΘΕΟΔΩΡΑ

Πῶς νὰ μὴ ἔχῃ δάκρυα ἡ ψυχὴ μου διὰ τὴν πι-
κρίαν τόσης ἀπάτης ! Ἐκεῖνος . . . ὁ εὐγενής, ὁ
ἐνάρετος, νὰ πέσῃ τόσον χαμηλά . . . Καὶ εἶναι
μέσα ἐκεῖ, εἶπες ; . . . Ἐκεῖνος ! ὁ Ἐρνέστος ! . . .
Παναγία μου ! . . . Μερσέδη, Μερσέδη, νὰ φύγῃ
ἀπ' ἐδῶ !

ΜΕΡΣΕΔΗ

Κ' ἐγὼ αὐτὸ θέλω, καὶ μοῦ ἀρέσει ἡ ἀπόφασίς
σου ! (Μετ' εἰλικρινοῦς εὐαρεσκείας) Συγχώρησέ
με, διότι πῶρα σέ πιστεύω. (Τὴν ἐναγκαλίζεται.)

ΘΕΟΔΩΡΑ (μετὰ πικρίας)

Καὶ προτιήτερα ὄχι !

ΜΕΡΣΕΔΗ

Σιγά . . . σιωπὴ . . . Ἔρχεται !

ΘΕΟΔΩΡΑ (μὲ ὀρμὴν)

Δὲν θέλω νὰ τὸν ἰδῶ ! . . . Εἰπέ τοῦ το ! . . . Ἰουλιανέ,
βοήθησέ με ! (Διευθύνεται πρὸς τὰ δεξιὰ).

ΜΕΡΣΕΔΗ (κρατοῦσα τὴν Θεοδώραν).

Ἀδύνατον . . . τὸ ξέρεις . . . δὲν μ' ἀκούει
ἐμένα. Καὶ τῶρα, ἀφοῦ γνωρίζω τὰ αἰσθηματὰ σου,
προτιμῶ ν' ἀκούσῃ ἀπὸ τὸ στόμα σου ὅσιν περι-
φρόνησιν εὗρηκε πρὸ ὀλίγου εἰς τὰ λόγια μου.

ΘΕΟΔΩΡΑ

Ἀφῆσέ με.

ΕΡΝΕΣΤΟΣ (εἰσερχόμενος καὶ μὴ προχωρῶν)

Θεοδώρα ! . . .

ΜΕΡΣΕΔΗ

(Κατ' ἰδίαν πρὸς τὴν Θεοδώραν.) Ἰδοῦ ! Κάμε
τὸ καθήκόν σου ! (Πρὸς τὸν Ἐρνέστον.) Τὴν προσ-
ταγὴν μου τὴν ὁποίαν δὲν ἤκουσες, θὰ σοῦ τὴν
ἐπαναλάβῃ ἡ Θεοδώρα, ὡς κυρία ἐδῶ μέσα.

ΘΕΟΔΩΡΑ (σιγὰ πρὸς τὴν Μερσέδην.)

Μὴ μ' ἀφήσῃς.

ΜΕΡΣΕΔΗ (ἐπίσης)

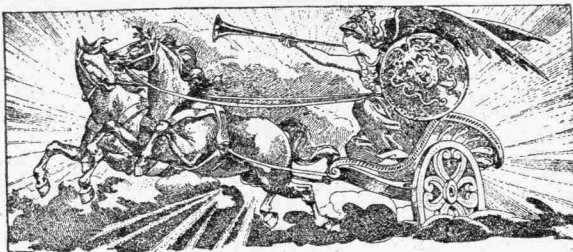
Φοβεῖσαι ;

ΘΕΟΔΩΡΑ

Νὰ φοβηθῶ ! . . . Δὲν φοβοῦμαι τίποτε.

(Ἐξέρχεται ἡ Μερσέδη ἐκ τῆς δευτέρας πρὸς τὰ δεξιὰ θύρας)

[Ἐπεται τὸ τέλος]

ΑΝΑ ΤΟ ΑΣΤΥ

- Βρέθηκε ;
- Ὁχι ἀκόμη.
- Ὁ βρεθῇ ;
- Ποῖος τὸ ξέρει !

Ὁ λόγος περὶ τοῦ τοκομεριδίου τοῦ Ἰουνίου. Ἦτο
περιττὸν νὰ το εἰπώμεν, διότι δὲν γίνεται σήμερον περὶ
ἄλλου λόγος εἰς τὰς Ἀθήνας. Τὸ τοκομερίδιον ἢ τὸ
κουπόνι, τὸ κουπόνι ἢ τὸ τοκομερίδιον. Ὅλοι δι' αὐτὸ
ἐνδιαφέρονται, δι' αὐτὸ φροντίζουν, δι' αὐτὸ πυρέσσουν.
Συζητήσεις, ἀστεῖα, καλχυπούρια, δημοσιογραφικοὶ
ἀγῶνες, διαδόσεις, συμπεράσματα, κρίσεις. Καὶ ὁ και-
ρὸς ἐπείγει καὶ ἡ νέα Κυβέρνησις, ἡ ἐλθούσα εἰς τὰ
πράγματα μὲ τὴν ὑπόσχεσιν νὰ εὕρῃ χρήματα, ἐργά-
ζεται, ἐνεργεῖ, μετακινεῖ πάντα λίθον. Καὶ δὲν εἶνε
ὀλίγα τὰ ἀναθεματισμένα, οὔτε εὐρίσκονται σήμερον
εὐκόλα . . . Χάριν περιεργείας ἰδοῦ τί ὀφείλει τὸ Κρά-
τος νὰ πληρώσῃ μετ' ὀλίγας ἡμέρας εἰς τοὺς δανει-
στάς του : Τὴν 19ην Ἰουνίου δέον νὰ πληρωθῶσι διὰ
μὲν τὸ δάνειον τῶν 120,000,000 φράγκα χρυσᾶ εἰς
τόκους 2,630,500, τὴν αὐτὴν ἡμέραν διὰ τὸ δάνειον
τῶν 170,000,000 εἰς τόκους φρ. χρυσᾶ 2,300,000·
ἐπίσης διὰ τὸ δάνειον τῶν 135,000,000 εἰς τόκους
φράγκα χρυσᾶ 2,664,500, διὰ τὸ δάνειον τοῦ σιδηρο-
δρόμου Λαρίσσης τὴν 3/13 Ἰουνίου εἰς τόκους φράγκα
χρυσᾶ 1,498,200. Ἄλλ' εἶνε περιττὸν νὰ ἐξακολου-
θῶμεν. Ὅλα γερμίσωμεν τὴν στήλην μὲ ἀριθμούς. Δε-
καπέντε ἑκατομμύρια στρογγυλά. Ἀλλοίμονον εἰς τοὺς
ἔχοντας τὴν ὑποχρέωσιν καὶ τὴν φροντίδα νὰ τα εὕρουν . . .

Ἡ ὀργὴ τοῦ Πλούτωνος, ἡ κατὰ τῆς Ἑλλάδος τε-
λευταῖον ἐστραμμένη δὲν ἐξημμενίσθη. Ἐχρειάζετο
καὶ νέον θῦμα. Μετὰ τὴν καταστροφὴν τῆς Ζακύνθου,
ἡ καταστροφὴ τῶν Θηβῶν. Αἱ τελευταῖαι εἰδήσεις
παριστῶσι πολὺ φρικωδέστερα τὰ πράγματα, ἢ ὅπως
τὰ ἐνομίσαμεν τὴν πρώτην φοράν. Ἐγένετο καὶ δεύ-
τερος σεισμὸς, ἰσχυρότερος τοῦ πρώτου καὶ τρίτος
συμπληρώσας τὴν συμφοράν. Καὶ θύματα μὲν εὐτυχῶς
δὲν ἔχομεν πολλὰ, ἐκτὸς τοῦ φονευθέντος ἰχθυοπώλου
καὶ τινων τραυματιῶν, ἀλλ' αἱ οἰκίαι τῆς βοιωτικῆς
πόλεως ὑπέστησαν ζημίας σπουδαιότητας. Τὸ προά-
στιον Πυρί, δέκα λεπτά τῆς πόλεως ἀπέχον κατε-
στράφη, τὸ ἔδαφος διεσπάρθη εἰς πλείστα μέρη καὶ αἱ
ἔδοι ὑπέστησαν καθιζήσεις. Ἐντρομοὶ οἱ ἀτυχεῖς κά-
τοιχοι, διαμένουν εἰς τὸ ὑπαιθρον καὶ κάμνουν δεήσεις
καὶ λιτανεῖας. Δὲν εἶνε ἡ πρώτη φορά, καθ' ἣν κλαίουν
διὰ παρομοίαν συμφοράν. Καὶ ἄλλοτε πάλιν, τῷ 1853,
ἡ πόλις τῶν ἑπαθεν ὑπὸ σεισμοῦ. Τότε ὑπὲρ αὐτοῦ
ἐγένετο ἔρανος, ἐκ τοῦ ὁποῦ σῶζονται, εἰς τὴν Ἑ-
θνικὴν Τράπεζαν κατατεθειμένοι, χιλιάδες τινὲς δραχ-
μῶν. Ἀλλ' αὐτὰ δὲν ἀρκούν καὶ ἰδοῦ πάλιν στάδιον
ἐνεργείας διὰ τοὺς φιλανθρωποὺς. Ἡ Κυβέρνησις ἔκα-
μεν, ὅτι ἐδυνήθη ἄς κάμουν τόρα τὸ ἴδιον καὶ οἱ ἰδιῶται.

Τὸν ἐξῆς λωποδυτικὸν ἄθλον διηγούνται οἱ Καιροί.

Ὁ Μ. Παχυνδάκης, λωποδύτης γνωστότατος καὶ ἀνήκων μάλιστα εἰς τὴν χορείαν τῶν διασήμων τοῦ ἀστυνομικοῦ δελτίου, εὐρέθη εἰς τὴν σκληρὰν καὶ ἀδυσώπητον ἀνάγκην νὰ πληρώσῃ τὸν στομάχον του καὶ τὰ θυλάκιά του. Ἀπέστειλε λοιπὸν προχθὲς μετὰ μεσημβρίαν εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πατησίων ζαχαροπλαστεῖον τοῦ Β. Μιχαλοπούλου στίλβωτήν τινα ὑποδημάτων, διὰ τοῦ ὁποίου παρήγγειλεν εἰς τὸν ζαχαροπλάστην, ὅπως φέρῃ εἰς τὴν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου οἰκίαν γνωστοτάτου τραπεζίτου 20 γλυκύσματα, μίαν φιλήλην κονιάκ, 2 τσουρέκια καὶ τὰ ὑπόλοιπα ἐξ ἑνὸς εἰκοσιπενταδράχμου. Ὁ ζαχαροπλάστης ἀνυπόποτος ἡτοίμασε τὰ γλυκύσματα καὶ ἀπέστειλε ταῦτα διὰ τοῦ ὑπηρετοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν προσδιορισθεῖσαν οἰκίαν. Μὲλις ὅμως ὁ ὑπηρετὴς ἔφθασεν εἰς τὴν θύραν τῆς οἰκίας, συνήντησε τὸν λωποδύτην, ὅστις εἶπεν εἰς αὐτὸν νὰ σπεύσῃ νὰ φέρῃ μίαν ἐτι φιλήλην κονιάκ. Ὁ ὑπηρετὴς ἄνευ ἀντιλογίας, ἐννοεῖται, ἔσπευσε νὰ φέρῃ καὶ τὴν ἄλλην φιλήλην, ὃ δὲ λωποδύτης παραλαβὼν τὰ γλυκύσματα καὶ τὰ χρήματα, ἐτράπη εἰς φυγὴν. Ἡ ἀστυνομία ὅμως πληροφορηθεῖσα τὸ γεγονός κατώρθωσε τὴν σύλληψίν του, ὥστε ὁ φίλος ἐχώνευσε εἰς τὸ κρατητήριον.

Εἰς τὴν Ἀκρόπολιν ἀπεστάλη ἐκ Τριχάλων ὁ ἐξῆς χαρακτηριστικὸς διάλογος μεταξὺ ἐνὸς δημοσιογράφου καὶ ἐνὸς βουλευτοῦ τῆς ἐπαρχίας :

— Ὑμεῖς, κύριε*** τί σκοπεύετε, θὰ ὑποστηρίξετε τὴν νέαν Κυβέρνησιν ἢ ὄχι :

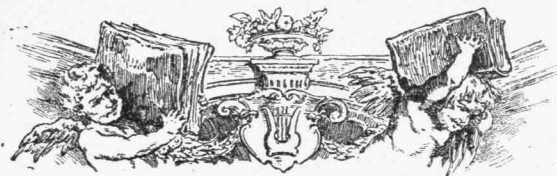
— Θὰ τὴν καταψηφίσω. Ἀνήκω εἰς τὸν κ. Τρικούπην.

— Καὶ ἐὰν ἐπιφέρῃ οἰκονομία καὶ ἀναστήσῃ τὴν οἰκονομικὴν τῆς Ἑλλάδος πίστιν ;

— Καὶ τότε θὰ τὴν καταψηφίσω.

— Καὶ ἂν φέρῃ τὸν χρυσοῦν αἰῶνα ;

— Καὶ τὸν ἀδαμάντινον ἂν φέρῃ θὰ τὴν καταψηφίσω.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Φιλολογικά.

Ἐν ἐπιφυλλίδι τῆς «Ἐφημερίδος» ἐδημοσιεύθη ἄρθρον τοῦ κ. Ἰακώβου Πολυλά, ἐπικρίνον τὰ Εἰδώλα, τὴν ὑπὸ τοῦ κ. Ἐμμ. Ροῖδου ἐκδοθεῖσαν γλωσσικὴν μελέτην. Ὁ κερκυραῖος λόγιος δὲν ἀσπάζεται τὴν γνώμην τοῦ συγγραφέως τῶν Εἰδωλῶν, φρονεῖ δὲ ὅτι τὸ δημοτικὸν ἰδίωμα εἶνε ἀδύνατον νὰ ἐπικρατήσῃ ποτὲ καθαρὸν ἐν τῷ πεζῷ λόγῳ. Φέγει τὸν κ. Ροῖδον διὰ τὸ συμβιβαστικὸν του συμπέρασμα, συμπεραίνει δ' αὐτὸς ὅτι αἱ μὲν ἀρχαῖαι λέξεις θὰ κλίνωνται κατὰ τὴν ἀρχαίαν γραμματικὴν, αἱ δὲ δημοτικαὶ κατὰ τὴν νέαν.

— Ὁ παρ' ἡμῖν εὐπαίδευτος ἀρχιμανδρίτης κ. Ἰωάννης Μαρτίνος ἀγγέλλει τὴν ἐκδοσιν Ἑορμηνείας εἰς τὸ Ψαλτήριον. Ἐκάστη σελὶς τοῦ χρησίου τοῦτου βιβλίου θὰ εἶνε διηρημένη εἰς δύο στήλας, ἐν τῇ μιᾷ τῶν ὁποίων θὰ εἶνε τυπωμένον τὸ κείμενον τῶν Ὁ' ἐν τῇ ἐτέρᾳ δὲ μετάφρασις εἰς τὴν ὁμιλουμένην μετὰ παραπομπῶν εἰς τὰ σχετικὰ χωρία τῆς Ἀγίας Γραφῆς, κάτωθεν δὲ θὰ ὑπάρχουν σχόλια, ἐπεξηγούντα τὰ δύσκολα

ΜΑΞ ΜΥΛΛΕΡ

χωρία τῶν Ψαλμῶν, λέξεις, φράσεις, ἐννοίας φιλολογικὰς, θεολογικὰς, φυσιολογικὰς, ψυχολογικὰς, ἱστορικὰς, ἐθνολογικὰς, ἀρχαιολογικὰς καὶ ζωολογικὰς.

— Διατρίβει ἐν Ἀθήναις ὁ ἐπιφανὴς γερμανὸς γλωσσολόγος Μὰξ Μύλλερ, εἰς τῶν πρωτοτυπωτέρων κατὰ τὰς ιδέας καὶ γλαφυρότερων κατὰ τὴν φράσιν συγχνῶν συγγραφέων.

— Διὰ φυλλαδίου, ἐκδοθέντος ἐν Παρίσις, ὁ κ. Σολομὼν Ραϊνάχ, ὁ γνωστότατος ἀρχαιολόγος, ἀποκρούει τὴν ἀποδιδωμένην εἰς τοὺς Ἑβραίους κατηγορίαν τῶν θρησκευτικῶν ἀνθρωποθυσιῶν ὡς ἀνυπόστατον. Στηρίζεται εἰς πλείστας μαρτυρίας καὶ σωρεύει πολλὰ ἐπιχειρήματα, ἐπιφέρει δ' ἐν τέλει ὅτι οἱ Ἑβραῖοι, οἱ τηροῦντες τὸν Νόμον, ἀποστρέφονται τὸ αἷμα, καὶ ὅτι τὸ Δευτερονόμιον ἀπαγορεύει ἀπολύτως τὴν βρώσιν καὶ τὴν πίνσιν τοῦ αἵματος τῶν ζώων, πολλῶν δὲ μᾶλλον τῶν ἀνθρώπων.

— Ὁ Ζολᾶ προεδρεύσας φέτος τοῦ ἐτησίου συμποσίου τῶν Φαιτητῶν ἀπήγγειλε θαυμάσιον λόγον πρὸς τὴν Νεότητά, ἀναιροῦντα τὰς ἐν ὁμοίαις περιστάσεσι κατὰ τὰ προηγουμένα ἐτη ἐξενεχθείσας πρὸς τὴν νεότητά ιδέας τῶν Λαβὲς καὶ Βογκέ.

— Ἡ Φιλολογικὴ Ἑταιρεία τῆς Νυρεμβέργης διοργανίζει ἑορτὴν πρὸς τιμὴν τοῦ Χάινε. Ἐκτὸς τῶν ἄλλων θὰ ἐκδώσῃ καὶ Λεύκωμα, ἐν ᾧ θὰ συνενωθῶσιν αἱ περὶ αὐτοῦ σκέψεις τῶν ἐξοχωτέρων συγγραφέων τῆς Εὐρώπης. Ἐκ τῶν Γάλλων ὁ Ζολᾶ ἔγραψεν «Ἡ ἀπόφασις τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου τῆς Δυσσελδόρφης (τῆς πατρίδος τοῦ ποιητοῦ, ἀρνηθείσης ὡς γνωστόν, νὰ παραχωρήσῃ θέσιν πρὸς ἀνέγερσιν τοῦ ἀνδριάντος του), μὲς μεταφέρει ἀρκετοὺς αἰῶνας ὀπίσω. Βεβαίως οἱ κύριοι αὐτοὶ θὰ ἐπιθυμοῦν τὸν μεσαίωνα καὶ τὰ βασιανιστήρια». Ὁ δὲ Δωδέ: «Ἡ Γαλλία ἤτις παρέσχεν ἄσυλον εἰς τὸν ζῶντα, δὲν θάρνηθῃ τοιοῦτον εἰς τὸν νεκρόν». Ὁ δὲ Γκρουώ: «Τὸ μόνον λάθος τοῦ Χάινε εἶνε ὅτι γεννηθῇ Ἑβραῖος».

— Ὁ Ἰάκωθος Γόρδων Μπέννεντ τέως ἰδιοκτήτης τοῦ «Κήρυκος τῆς Νέας Ὑόρκης» ἐξεχώρησε τὴν κολοσιαίαν ἐφημερίδα του εἰς μετοχικὴν ἑταιρείαν, τῆς ὁποίας το κεφάλαιον εἶνε δύο ἑκατομμύρια λιρῶν στερλινῶν. Ὁ Μπέννεντ εἶνε σήμερον ὑπέροπλος, ζῶν ἡγεμονικῶς καὶ ταξιδεύων δι' ἰδίας θαλαμηγοῦ, ὡς οὐδεὶς ἄλλος τῶν ἐν τῷ κόσμῳ δημοσιογράφων.